

Grundlovstale 2018

Det talte ord gælder.

Det er altid dejligt at være samlet på grundlovsdag. Samlet om at markere denne meget vigtige dag. En helt særlig dag, hvor vi får mulighed for at minde hinanden om, hvad vi har i Danmark. Noget helt unikt. Nemlig et demokrati, som hyldes som et af de bedste i verden. Noget tidligere generationer har kæmpet for. Bygget op. Og plejet.

Det MÅ vi ikke tage for givet. Og dét kræver, at vi hele tiden står vagt om demokratiet – og de værdier, som det danske samfund er bygget på. Alle har et ansvar for at tage de kampe, der skal til for, at Danmark er et land med lige muligheder for alle, som har ret til at bo her – alle uanset køn, seksualitet og etnicitet. Hvis ikke vi tager de kampe og værner om de lige muligheder, så risikerer vi, at det hele smuldrer.

Grundlovsdag giver os også mulighed for at tænke over, hvor langt vi er nået. For det er vi. Nået langt. Vi har taget mange vigtige kampe i årenes løb. I sidste uge markerede vi, at det er 100 år siden, at det 3. Christiansborg blev taget i brug for første gang. Og 1918 var ikke bare året, hvor det 3. Christiansborg blev taget i brug. Det var også året, hvor danske kvinder for første gang kunne stille op og stemme ved et rigsdagsvalg.

100 år.

Resultatet i 1918 var, at 4 kvinder blev valgt ind i Folketinget. 5 kvinder blev samtidig valgt ind i Landstinget for 100 år siden.

Der er løbet meget vand i åen. I 1924 fik Danmark sin første kvindelige minister, Nina Bang. Vi har haft vores første kvindelige statsminister. Folketingets formand er en kvinde. Ved sidste folketingsvalg blev 67 kvinder valgt. Og nu har Venstre også fået en kvinde i spidsen for Venstres folketingsgruppe. For første gang i Venstres historie.

Kvinderne har brudt glasloftet – i hvert fald i dansk politik. Men vi er ikke i mål. Der er stadig både friheds- og ligestillingskampe, som vi skal være modige nok til at tage et opgør med i fællesskab.

En af årsagerne til, at vi er så dejligt og lykkeligt et land, er fordi demokratiet for os altid har været mere end en styreform. Det har været en livsstil. Det ER en livsstil - en ånd vi er opflasket med. Et sindelag som gør, at vi debatterer emner, man måske ikke har turde gøre andre steder. Vi har brudt tabuer og skabt fremskridt. Det skal vi blive ved med. Intet emne må være for tabubelagt at tage op til debat. Vi skal videre. Vi er et samfund der altid udvikler sig. Måske ikke altid lineært. For samfundsudvikling går sjældent let og ligetil.

Heldigvis går det rigtigt godt i Danmark. ”*Det er et dejligt land. Ikke et perfekt land. Men et dejligt land*”. Og der er optimisme.

- Aldrig før har der været så mange med et lønmodtagerjob i Danmark, som tilfældet er i dag. Aldrig før har så mange været del af det arbejdende fællesskab, som tilfældet er i dag.
- Der er siden folketingsvalget i 2015 blevet skabt 130.000 private arbejdspladser.
- Antallet af personer på offentlig forsørgelse er faldet med omkring 50.000 siden valget i 2015. Det går godt.

Der er vækst. Der er fremgang. Og det sker i hele landet. Man kan mærke optimismen, og man kan mærke, at der er tiltro til fremtiden.

Men vi er også udfordret. Der er områder i Danmark, hvor frisindet ikke fylder og hvor frihedsrettighederne ikke praktiseres. Hvor antallet af kontanthjælpsmodtagere er overrepræsenterede. Hvor det ikke er et særsyn, at eks. storebror ryger ind og ud af fængslet. Og hvor der føres en social kontrol der betyder, at det ikke er op til den unge kvinde selv at vælge, hvem hun skal giftes med og hvilken uddannelse hun må tage.

”Der er slået huller i Danmarkskortet”, som vores statsminister formulerede det i sin nytårstale. Det skal der gøres noget ved.

For jeg ønsker ikke et Danmark, hvor der eksisterer den form for parallelsamfund. Jeg ønsker ikke et Danmark, hvor der er områder, hvor kvinder vurderes som mindre værd end mænd. Det vil jeg simpelthen ikke acceptere.

Jeg ønsker et frit Danmark, hvor alle har friheden til at vælge det liv, de ønsker. Hvor det står enhver kvinde frit for at vælge den partner, hun ønsker. Hvor enhver kvinde har friheden til at være en del af det arbejdende fællesskab.

Vi ved, at social kontrol er mere udbredt blandt personer med ikke-vestlig baggrund end blandt personer med dansk baggrund. Det er desværre en sørgelig kendsgerning. Mere end ni ud af ti kvinder med dansk baggrund har følelsen af den samme frihed som jævnaldrende mænd. Men det samme gælder kun lidt over halvdelen af kvinder med ikke-vestlig baggrund.

Kun halvdelen af kvinder med ikke-vestlig baggrund føler, at de har samme frihed som mænd.

Samtidig føler omkring hver femte unge kvinde med ikke-vestlig baggrund sig begrænset af familien i forhold til valg af ægtefælle eller kæreste. Hver femte unge kvinde! Det er simpelthen ikke i orden.

Og jeg tror, at nogle af de her parallelsamfund er vokset frem, fordi VI ikke har været dygtige nok til at stille krav til dem, der er kommet hertil. For mange har fået lov til at leve isoleret fra det danske samfund.

Generelt vil jeg dog sige, at Danmark løfter sit ansvar. Som det rige samfund, Danmark er. Flygtninge, der har været drevet på flugt fra deres hjemlande, har vi taget imod. Det kan vi være stolte af, her behøver vi ikke at bøje nakken.

Men vi har bare ikke været dygtige nok til at stille krav til dem, som er kommet til vores land. For mange er blevet overladt til sig selv. For mange holder sig inden for hjemmets fire vægge. For mange deltager ikke i samfundet.

Og det koster. Både menneskeligt, økonomisk og kulturelt. Der er en regning, der skal betales.

Regningen for den ikke-vestlige indvandring er 36 mia. kr. årligt. Jeg mener, at Danmark - som det rige land vi er - skal løfte vores del af ansvaret. Men vi skal også stille krav. Kommer man til Danmark, har man muligheden for at indrette sin tilværelse efter sit eget hoved. Men man har også en pligt til at deltage. En pligt til at forsørge sig selv, hvis man kan.

En pligt til at opretholde et frit og åbent samfund, hvor alle kan nå så langt, som de har lyst til, uden at nogen skæver til én, eller barrikaderer ens vej. Man skal tage del i vores

fælles, frie demokrati, for det er måden vi sikrer, at vi vedbliver med at være et frit demokrati.

Jeg er stolt af at være del af et parti, hvor man tør stille krav. Hvor vi er lykkedes med at få vendt tilgangen på hovedet, så flygtninge i dag bliver mødt med klare forventninger om at tage et arbejde.

En integrationsydelse. Et kontanthjælpsloft. Trepartsaftale om integration. En parallelsamfundsstrategi. Det er bare nogle af de initiativer, vi har taget, som bidrager til, at langt flere bliver en del af fællesskabet. Det arbejdende fællesskab. Det danske fællesskab.

Et arbejde er vejen til en vellykket integration. Det er på arbejdspladsen, at man lærer det danske sprog, den danske kultur, dansk humor. Ja, lærer at blive en del af det danske samfund.

Heldigvis går det den rigtige vej. Flere ikke-vestlige indvandrere er i dag i arbejde. Flere flygtninge tager del i det arbejdende fællesskab. Og det glæder mig.

Vi er ikke i mål. For det halter desværre med at få især ikke-vestlige kvinder ud på arbejdsmarkedet. Men vi er på vej. Og vi fortsætter arbejdet.

Vi fortsætter arbejdet med at skabe rammerne for, at alle i vores land kan tage del i fællesskab.

Jeg er liberal. For mig er en meget stor del af det at være liberal at have friheden til at leve det liv, man selv ønsker. Og at man respekterer andres tilværelse og valg i livet.

Det mest fundamentale er, at man har friheden til at vælge den partner, man ønsker. At kunne leve et liv med den person, man elsker.

Selvom vi er nået langt, er der stadig udfordringer, og flere kampe som skal kæmpes. For nok har man formel frihed til at leve det liv, man ønsker her i landet. Vi har en række grundlovssikrede rettigheder.

Men måske har man ikke altid reel frihed. For en ting er loven, en anden er holdningerne. Kulturen. Kulturen på arbejdspladsen. Omgangstonen. Og der er desværre stadig holdninger derude, som skal ændres, for at især LGBT+-personer kan opnå følelsen af reel ukrænkelig frihed uden frygt.

Og der er i hvert fald ikke tale om reel frihed, når hver femte nydanske LGBT+-person har været udsat for voldstrusler fra familien. Når en tredjedel har overvejet selvmord inden for det seneste år. Og når op mod en fjerdedel indvandrere opfatter homoseksualitet som en sygdom.

Det vidner jo om, at man som nydansk LGBT+-person ikke føler, at man kan leve det liv, som man ønsker. At man ikke kan elske, hvem man vil. At man ikke bliver accepteret uanset seksualitet eller kønsidentitet.

Det vil jeg ikke acceptere. Det bør ingen acceptere. Det skal ændres.

Derfor er jeg også utroligt stolt af, at jeg som ligestillingsminister lavede en handlingsplan på LGBT+-området. Det er den første nogensinde. Planen skal forebygge diskrimination, sikre mere tryghed, bedre trivsel og fremme lige muligheder.

En vigtig del af planen og af en generel frigørelses- og ligestillingsproces i Danmark er, at man får en fod inden for på arbejdsmarkedet.

Det er ikke altid let for LGBT+-personer, som nogen gange oplever direkte og indirekte diskrimination i deres jobfærd. Det står faktisk så galt til, at fire ud af ti LGBT+-personer aktivt forsøger at skjule deres seksualitet eller kønsidentitet på arbejdspladsen. Det er et stort problem. Grundlovens værdier skal gennemsyre alle dele af samfundet – også arbejdsmarkedet. Derfor skal vi sikre et tolerant arbejdsmarked, hvor der er plads til alle.

Der skal fokus på at skabe åbenhed omkring LGBT+-personer i arbejdslivet. Derfor må virksomheder og organisationer i spil. Alle skal hjælpe til med at bekæmpe diskrimination og fordomme om eks. homofobi i offentligheden.

Det skal stoppes. Og derfor skal der sættes ind allerede, når de unge uddanner sig, hvis vi skal se enden på diskrimination af LGBT+-personer.

Den personlige frihed er fuldstændig grundlæggende i Danmark. Men vi glemmer nogen gange, at den frihed ikke er en selvfølge.

Derfor er der flere kulturelle kampe i vente. Ikke revolutionerende kampe. For Danmark er nu engang et dejligt samfund. Men kampe, der bidrager til at gøre vores dejlige land til

et endnu bedre land. For alle skal lære, at respektere andre, hvis Danmark skal være det bedste land i verden – for alle.

Man skal kunne leve det liv, man ønsker. Man skal kunne være lige præcis den person, man har lyst til. Og man skal kunne udleve sit fulde potentiale. Uden at nogen skæver til en. Uden at nogen forsøger at forhindre en.

Tak for ordet. Og rigtigt god grundlovsdag.

Den 5. juni 2018

Karen Ellemann, MF

Gruppenformand Venstre